

Sygn. akt IV U 216/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 czerwca 2018r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Katarzyna Antoniak

Protokolant	st. sekr. sąd. Marta Żuk
-------------	--------------------------

po rozpoznaniu w dniu 8 czerwca 2018r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania M. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 15 lutego 2018r., znak (...)

w sprawie M. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do wypłaty wyrównania emerytury i o prawo do odsetek

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że M. P. przysługuje prawo do wypłaty wyrównania stanowiącego różnicę między kwotą emerytury obliczoną na podstawie art.26 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych a kwotą emerytury obliczoną na podstawie art.53 powyższej ustawy za okres od 1 grudnia 2013r. do 31 października 2015r. oraz prawo do wypłaty odsetek ustawowych obliczonych od kwot stanowiących różnicę między miesięczną kwotą emerytury obliczoną na podstawie art.26 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych a miesięczną kwotą emerytury obliczoną na podstawie art.53 powyższej ustawy, liczonych od 26. dnia każdego miesiąca do dnia zapłaty poczynając od miesiąca grudnia 2013r. do miesiąca października 2015r.

Sygn. akt: IV U 216/18 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 15 lutego 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., wskazując na ustawę z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz ustawę z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych i wykonując wyrok Sądu Okręgowego w Siedlcach z 27 stycznia 2017r. w sprawie z wniosku o wyrównanie wysokości emerytury od 24 listopada 2013r. i wypłatę odsetek odmówił M. P. prawa do wyrównania emerytury od 24 listopada 2013r. oraz wypłaty odsetek. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że prawo ubezpieczonego do obliczenia wysokości emerytury na podstawie art.26 ustawy emerytalnej zostało ustalone decyzją z 4 kwietnia 2016r. po rozpoznaniu wniosku ubezpieczonego z 13 listopada 2015r. W tych okolicznościach brak jest podstaw do wypłaty wyrównania emerytury od 24 listopada 2013r. oraz wypłaty odsetek z tego tytułu (decyzja z 15 lutego 2018r. k.197 akt emerytalnych za wnioskiem z 12 grudnia 2013r.).

Odwołanie od powyższej decyzji złożył M. P. wnosząc o jej zmianę i przyznanie mu prawa do wypłaty wyrównania emerytury od 1 grudnia 2013r. wraz z ustawowymi odsetkami. W uzasadnieniu stanowiska wskazał, że wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie odmawiający mu prawa do obliczenia emerytury na podstawie art.26 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych został wydany na podstawie błędnych informacji udzielonych przez organ rentowy co do kontynuowania przez ubezpieczonego ubezpieczenia emerytalnego po osiągnięciu wieku emerytalnego. Organ rentowy już w grudniu 2013r. miał podstawy do prawidłowego obliczenia emerytury ubezpieczonego, dlatego zasadne jest jego żądanie wyrównania emerytury od grudnia 2013r. wraz z ustawowymi odsetkami (odwołanie wraz z załącznikami k.1-7 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując się na argumentację wskazaną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.8-9 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony M. P. - urodzony w dniu (...) od 24 kwietnia 2010r. uprawniony był do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy (decyzja z 25 czerwca 2010r. o przyznaniu renty k.55-58 akt rentowych).

W dniu (...) ubezpieczony osiągnął wiek emerytalny. Decyzją z 5 grudnia 2013r. organ rentowy z urzędu przyznał ubezpieczonemu emeryturę od 24 listopada 2013r. ,tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. Wysokość emerytury obliczona została na podstawie art.53 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i wyniosła 1 897,94 złotych brutto miesięcznie (decyzja z 5 grudnia 2013r. o przyznaniu emerytury z urzędu k.264 akt rentowych).

W dniu 12 grudnia 2013r. ubezpieczony wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o emeryturę wg nowych zasad (wniosek o emeryturę z 12 grudnia 2013r. k.1-2 akt emerytalnych). Decyzją z 31 grudnia 2013r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury na podstawie art.55 ustawy o emeryturach i rentach z FUS wskazując, że wniosek o emeryturę powinien być złożony najpóźniej w miesiącu, w którym osoba ubiegająca się o świadczenie osiągnęła wiek emerytalny. W przypadku ubezpieczonego wniosek powinien być zgłoszony w miesiącu listopadzie 2013r. (decyzja z 31 grudnia 2013r. o odmowie przyznania emerytury k.9 akt emerytalnych).

W okresie pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, a także po osiągnięciu w dniu 24 listopada 2013r. wieku emerytalnego wynoszącego 65 lat i 3 miesiące ubezpieczony podlegał ubezpieczeniu społecznemu z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej pod nazwą B.M. P. w W. (potwierdzenie okresów ubezpieczenia z 4 marca 2016r. k.100 akt emerytalnych za wnioskiem z 12 grudnia 2013r.).

Na skutek odwołania ubezpieczonego od w/w decyzji z 31 grudnia 2013r. toczącej się pod sygnaturą akt IV U 195/14 Sąd Okręgowy w Siedlcach wyrokiem z 30 października 2014r. zmienił powyższą decyzję i ustalił, że M. P. przysługuje prawo do obliczenia emerytury na podstawie art.26 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń od 1 grudnia 2013r. ,tj. od miesiąca zgłoszenia wniosku o emeryturę. U podstaw powyższego rozstrzygnięcia leżało ustalenie, że ubezpieczony spełnia przesłanki do obliczenia emerytury w myśl art.55 w związku z art.26 ustawy emerytalnej, gdyż po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego określonego w art.27 ustawy kontynuował ubezpieczenie emerytalne z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej, a prawa do takiego obliczenia nie podważa fakt, że z wnioskiem o emeryturę ubezpieczony wystąpił w miesiącu grudniu 2013r., a zatem w miesiącu następującym po miesiącu listopadzie 2013r., w którym osiągnął wiek emerytalny i w którym organ rentowy przyznał mu emeryturę na podstawie art.27a ustawy emerytalnej (wyrok Sądu Okręgowego w Siedlcach z 30 października 2014r. wraz z uzasadnieniem k.15 i 17-18 akt IV U 195/14). Na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S., Sąd Apelacyjny w Lublinie wyrokiem z 2 czerwca 2015r. zmienił powyższy wyrok sądu pierwszej instancji i odwołanie ubezpieczonego od decyzji z 31 grudnia 2013r. oddalił. Z uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie wynika, że przyczyną oddalenia odwołania ubezpieczonego było ustalenie – w oparciu o informację udzieloną przez organ rentowy na etapie postępowania apelacyjnego, iż ubezpieczony podlegał ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowym jedynie do 23 listopada 2013r., a zatem nie podlegał mu w dniu osiągnięcia wieku emerytalnego ,tj. w dniu 24 listopada 2013r. i dalej po tej dacie (pismo organu rentowego z 24 marca 2015r.

wraz z załącznikami złożone w wykonaniu zobowiązania Sądu Apelacyjnego k.56-58 akt IV U 195/14 i wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 2 czerwca 2015r. wraz z uzasadnieniem k.65 i 68-72 akt IV U 195/14 SO w Siedlcach).

Wobec kwestionowania przez ubezpieczonego stanowiska organu rentowego, że po osiągnięciu wieku emerytalnego nie podlegał on ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, w dniu 13 listopada 2015r. ubezpieczony wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z ponownym wnioskiem o obliczenie emerytury wg zasad określonych w art.26 ustawy emerytalnej podnosząc, że składkę emerytalną opłacił za cały miesiąc listopad 2013r., a nie tylko do 23 listopada 2013r., jak twierdzi organ rentowy (ponowiony wniosek ubezpieczonego o obliczenie emerytury wg nowych zasad z 13 listopada 2015r. z załącznikami k.66-84 akt emerytalnych za wnioskiem z 12 grudnia 2013r.). Po rozpoznaniu powyższego wniosku, decyzją z 4 kwietnia 2016r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu emeryturę od 1 listopada 2015r. ,tj. od miesiąca zgłoszenia wniosku i obliczył ją wg zasad określonych w art.26 ustawy emerytalnej. Jednocześnie organ rentowy naliczył i wypłacił ubezpieczonemu wyrównanie emerytury poczynając od miesiąca listopada 2015r. zaliczając na poczet nowo obliczonej emerytury kwoty świadczenia naliczonego i wypłaconego wg tzw. starych zasad (decyzja o przyznaniu emerytury z 4 kwietnia 2016r. k.104-105 akt emerytalnych za wnioskiem z 12 grudnia 2013r.). Uprzednio ,tj. przed wydaniem w/w decyzji z 4 kwietnia 2016r., organ rentowy skierował do ubezpieczonego pismo z 2 marca 2016r., w którym wskazał, że dokonał ponownej analizy konta ubezpieczonego, w wyniku której ustalił, że ubezpieczony opłacił składkę za pełny miesiąc listopad 2013r. i w związku z tym w okresie od 24 listopada 2013r. do 30 listopada 2013r., a zatem po osiągnięciu wieku emerytalnego podlegał on dobrowolnym ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej (pismo organu rentowego z 2 marca 2016r. skierowane do ubezpieczonego k.98 akt emerytalnych za wnioskiem z 12 grudnia 2013r.).

Ubezpieczony złożył odwołanie od w/w decyzji z 4 kwietnia 2016r. Sprawa toczyła się przed Sądem Okręgowym w Siedlcach pod sygnaturą akt IV U 403/16. W odwołaniu ubezpieczony zakwestionował datę, od której organ rentowy przyznał i obliczył jego emeryturę wg zasad określonych w art.26 ustawy. Wskazał, że organ rentowy winien wypłacić mu emeryturę obliczoną wg nowych zasad od 1 grudnia 2013r. ,tj. od miesiąca złożenia pierwszego wniosku wraz z odsetkami (odwołanie i protokół rozprawy z 27 stycznia 2017r. k.2-3 i 95 akt IV U 403/16). Wobec takiego stanowiska ubezpieczonego, wyrokiem z 27 stycznia 2017r. Sąd Okręgowy w Siedlcach oddalił odwołanie ubezpieczonego od decyzji z 4 kwietnia 2016r., a wniosek ubezpieczonego o wyrównanie emerytury i wypłatę odsetek przekazał do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. celem rozpoznania (wyrok z 27 stycznia 2017r. k.96 akt IV U 403/16). Postanowieniem z 15 listopada 2017r. Sąd Apelacyjny w Lublinie odrzucił apelację ubezpieczonego od powyższego wyroku Sądu Okręgowego, w której to apelacji ubezpieczony nie kwestionował meritum wyroku sądu pierwszej instancji, ale konsekwentnie domagał się wypłaty przez organ rentowy wyrównania emerytury od 1 grudnia 2013r. wraz z odsetkami, które to żądanie Sąd Okręgowy przekazał do rozpoznania organowi rentowemu (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 15 listopada 2017r. wraz z uzasadnieniem k.141 i 144-145 akt IV U 403/16).

W wyniku rozpoznania - przekazanego przez Sąd Okręgowy - roszczenia ubezpieczonego o wypłatę wyrównania emerytury oraz wypłatę odsetek organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję z 15 lutego 2018r., w której odmówił M. P. prawa do wyrównania emerytury od 24 listopada 2013r. oraz wypłaty odsetek. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że prawo ubezpieczonego do obliczenia wysokości emerytury na podstawie art.26 ustawy emerytalnej zostało ustalone decyzją z 4 kwietnia 2016r. po rozpoznaniu wniosku ubezpieczonego z 13 listopada 2015r. W tych okolicznościach brak jest podstaw do wypłaty wyrównania emerytury od 24 listopada 2013r. oraz wypłaty odsetek z tego tytułu (decyzja z 15 lutego 2018r. k.197 akt emerytalnych za wnioskiem z 12 grudnia 2013r.).

Wysokość emerytury obliczona wg zasad określonych w art. 26 ustawy emerytalnej na dzień 1 grudnia 2013r. wynosi 2 221,34 złotych brutto miesięcznie (pismo organu rentowego i wyliczenie emerytury w wykonaniu zobowiązania Sądu Apelacyjnego w Lublinie k.57-58 akt IV U 195/14). Emerytura w tej wysokości jest wyższa od emerytury obliczonej wg zasad określonych w art.53 ustawy emerytalnej, wypłacanej ubezpieczonemu od 24 listopada 2013r. do 31 października 2015r. na podstawie decyzji z 5 grudnia 2013r., wynoszącej 1 897,94 złotych brutto miesięcznie (decyzja z 5 grudnia 2013r. o przyznaniu emerytury z urzędu k.264 akt rentowych za wnioskiem z 11 czerwca 2010r.).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego M. P. od decyzji z 15 lutego 2018r. odmawiającej ubezpieczonemu wypłaty wyrównania emerytury i wypłaty odsetek zasługiwało na uwzględnienie. Wyjaśnić przy tym należy, że ubezpieczony od początku (już w odwołaniu o decyzji z 4 kwietnia 2016r. k.3 akt IV U 403/16 SO w Siedlcach) wnosił o wypłatę wyrównania emerytury nie od 24 listopada 2013r., ale od 1 grudnia 2013r. Takie też stanowisko prezentował pełnomocnik ubezpieczonego w toku niniejszej sprawy (vide: protokół rozprawy z 8 czerwca 2018r. k.32 akt sprawy). Zaskarżona decyzja dotyczy natomiast wyrównania emerytury od 24 listopada 2013r. Nie ulega jednak wątpliwości, że przedmiotowa decyzja swoim rozstrzygnięciem obejmuje również okres od 1 grudnia 2013r. i w tym zakresie stanowisko organu rentowego jest analogiczne jak w odniesieniu do wypłaty odsetek od 24 listopada 2013r. Jak wynika z uzasadnienia zaskarżonej decyzji organ rentowy odmawiając ubezpieczonemu wypłaty wyrównania emerytury powołał się wniosek ubezpieczonego z 13 listopada 2015r. wskazując, że zgodnie z datą wniosku obliczył wysokość emerytury ubezpieczonego wg zasad art.26 ustawy emerytalnej od 1 listopada 2015r., a zatem nie ma podstaw do wypłaty wyrównania emerytury od wcześniejszej daty.

Analiza okoliczności sprawy prowadzi do wniosku, że stanowisko organu rentowego jest błędne. Rozpoznając wniosek ubezpieczonego o wypłatę wyrównania emerytury wraz z odsetkami organ rentowy pominął bowiem fakt, że wniosek ubezpieczonego z 13 listopada 2015r. o wyliczenie emerytury wg zasad z art.26 ustawy emerytalnej (na k.66-67 akt emerytalnych z 12 grudnia 2013r.) był ponownym wnioskiem w tej sprawie. Pierwszy wniosek w tym zakresie ubezpieczony złożył w dniu 12 grudnia 2013r. i został on załatwiony decyzją odmowną z 31 grudnia 2013r. Decyzja ta była przedmiotem odwołania ubezpieczonego i odwołanie to zostało pozytywnie rozpoznane przez Sąd Okręgowy w Siedlcach w sprawie IV U 195/14. Ostatecznie jednak odwołanie ubezpieczonego zostało oddalone – mocą wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie, który na skutek apelacji organu rentowego, zmienił rozstrzygnięcie sądu pierwszej instancji i oddalił odwołanie ubezpieczonego od decyzji z 31 grudnia 2013r. (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 2 czerwca 2015r. k.65 akt IV U 195/14). Obecne ustalenia Sądu pokazują, że odmawiając ubezpieczonemu – w decyzji z 31 grudnia 2013r. - prawa do obliczenia emerytury na podstawie art.26 ustawy emerytalnej organ rentowy błędnie stwierdził, że po ukończeniu wieku emerytalnego w dniu 24 listopada 2013r. ubezpieczony nie kontynuował ubezpieczenia emerytalnego i rentowych. Taką też błędną informację organ rentowy przekazał Sądowi Apelacyjnemu w Lublinie w sprawie IV U 195/14 (vide: pismo organu rentowego z 24 marca 2015r. na k.56-57 akt IV U 195/14), co jak wynika z uzasadnienia wyroku tego Sądu miało wpływ na wydane rozstrzygnięcie o zmianie wyroku sądu pierwszej instancji i oddaleniu odwołania od decyzji z 31 grudnia 2013r. (vide: uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 2 czerwca 2015r. k.69-72 akt IV U 195/14). W tych okolicznościach stwierdzić należy, że w sprawie doszło do błędu po stronie organu rentowego, który do marca 2016r. stał na stanowisku, że po osiągnięciu wieku emerytalnego ubezpieczony nie kontynuował ubezpieczenia społecznego. Na błąd ten organ rentowy wskazał w piśmie z 2 marca 2016r. skierowanym do ubezpieczonego, w którym podniósł, że dokonał ponownej analizy konta ubezpieczonego, w wyniku której ustalił, że ubezpieczony opłacił składkę za pełny miesiąc listopad 2013r. i w związku z tym w okresie od 24 listopada 2013r. do 30 listopada 2013r., a zatem po osiągnięciu wieku emerytalnego, podlegał on dobrowolnym ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej (vide: pismo organu rentowego z 2 marca 2016r. skierowane do ubezpieczonego k.98 akt emerytalnych za wnioskiem z 12 grudnia 2013r.). Potwierdzeniem pierwotnie błędnego działania organu rentowego jest fakt, że w dniu 4 kwietnia 2016r. organ rentowy ostatecznie obliczył emeryturę ubezpieczonego wg zasad określonych w art.26 ustawy emerytalnej, tyle że poczynając od miesiąca listopada 2015r. (decyzja k.104 akt emerytalnych za wnioskiem z 12 grudnia 2013r.). Nie ulega jednak wątpliwości, iż obliczenia takiego organ rentowy mógł i powinien dokonać już w grudniu 2013r., czego jednak nie uczynił i wydał błędną decyzję z 31 grudnia 2013r. Pierwotne – błędne ustalenie organu rentowego, że po 24 listopada 2013r. ubezpieczony nie kontynuował ubezpieczenia społecznego świadczy o nieprawidłowym działaniu organu rentowego, które zakwalifikować należy jako błąd tego organu. Błąd ten skutkowało zaniżeniem wysokości świadczenia rentowego ubezpieczonego, dlatego jego roszczenie o wypłatę wyrównania emerytury za okres od 1 grudnia 2013r. do 31 października 2015r. jest słuszne. Zgodnie bowiem z art.133 ust.1 pkt 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r., poz.748 ze zm.) w razie ponownego ustalenia przez organ rentowy prawa od świadczenia lub jego wysokości przyznane lub podwyższone (tu: podwyższone) świadczenie wypłaca się, poczynając od miesiąca, w którym powstało prawo do jego podwyższenia, jednak nie wcześniej niż za

okres 3 lat poprzedzających bezpośrednio miesiąc, w którym zgłoszono wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy (ponowne ustalenie wysokości świadczenia), jeżeli przyznanie niższych świadczeń było następstwem błędu organu rentowego. Decyzją z 4 kwietnia 2016r. organ rentowy ponownie rozpoznał wniosek ubezpieczonego (ponowiony w piśmie z 13 listopada 2015r.) i wydając korzystną dla ubezpieczonego decyzję o obliczeniu emerytury wg zasad z art.26 ustawy emerytalnej, wiedział o błędzie, który popełnił wydając pierwotną decyzję z 31 grudnia 2013r. W tych okolicznościach – w trybie przytoczonego wyżej uregulowania - organ rentowy obowiązany jest wypłacić ubezpieczonemu podwyższone świadczenie (wyrównanie świadczenia) za okres od 1 grudnia 2013r. do 31 października 2015r., a zatem okres nieprzekraczający 3 lat poprzedzających bezpośrednio miesiąc, w którym ubezpieczony zgłosił ponowny wniosek o ustalenie wysokości emerytury wg zasad z art.26 ustawy emerytalnej. W ocenie Sądu Okręgowego organ rentowy odmawiając - w zaskarżonej decyzji – wypłaty wyrównania emerytury niezasadnie powołał się na datę ponownego wniosku ubezpieczonego, pomijając uregulowanie zawarte w art.133 ust.1 pkt 2 ustawy emerytalnej. W tych okolicznościach Sąd stwierdził, że ubezpieczonemu przysługuje wyrównanie emerytury za okres od 1 grudnia 2013r. do 31 października 2015r. w wysokości stanowiącej różnicę między świadczeniem obliczonym wg tzw. nowych zasad a świadczeniem obliczonym na podstawie art.53 ustawy emerytalnej, a także prawo do wypłaty odsetek ustawowych obliczonych od kwot stanowiących różnicę między miesięczną kwotą emerytury obliczoną na podstawie art.26 ustawy emerytalnej a miesięczną kwotą emerytury obliczoną na podstawie art.53 powyższej ustawy, liczonych od 26. dnia każdego miesiąca (25. dzień miesiąca to termin płatności emerytury ubezpieczonego) do dnia zapłaty, poczynając od miesiąca grudnia 2013r. do miesiąca października 2015r. Nie ulega bowiem wątpliwości, że organ rentowy, które błędnie stwierdził, że po 24 listopada 2013r. ubezpieczony nie kontynuował ubezpieczenia, ponosi odpowiedzialność za niewypłacenie ubezpieczonemu podwyższonego świadczenia, obliczonego na podstawie art.55 w związku z art.26 ustawy emerytalnej – art.85 ust.1 ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2015r., poz.121 ze zm.).

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.